

Детето...

става заедно с брат, сестра, роднина.

Стандартното възпитание в строго обозначени правила за поведение на момичето при различните цигански/ ромски групи има своите нюанси. За софийските ерлии “Едно момиче, за да е готово за брак, трябва да знае да се прибира навреме,

...станало мома

да няма излишни работи при нея, да си гледа къщата. Най-важното е да знае да се прибира навреме, да готви, да чисти, да пере, да може, като се ожени, да ѝ е лесно. Да не ходи много, да не знае много – има всякакви...” (Карамихова 2003: 100-101). Старозагорските фичери искат от нея да не се кара, да е смирена, да слуша, да знае да шета, да знае да готви, да не ходи с момчета, да си гледа семейството (ж., 48 г.). А кардарашите – хитра, упорита, умна, послушна, трудолюбива – да си гледа къщата (ж., 69 г.).

И при тракийските калайджии, след съзряването на момичетата, животът им е под постоянен семеен контрол за опазването на девствеността и поради страх от нерегламентирани сексуални контакти до женитбата. Обикновено ги пазят по-големите братя или бащата. Един от информаторите ни дядо Ив. (73 г.), тъй като няма синове, сам пази дъщерите си: „С тях ходех навсякъде, където излязат, до магазина, на кино”. Те не ходят и на училище. Наблюденията, които имаме са, че

ЕВГЕНИЯ И. ИВАНОВА • ВЕЛЧО КРЪСТЕВ